

РЕШЕНИЕ

№ 2623

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дарина Драгнева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **2261** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.87 от ЗУБ, образувано по жалба на Х. А. гражданка на М., против Решение №130/16.02.2012г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Заявените проблеми с баща ѝ са от личен характер, свързани с частни лица, които не са нито държавен орган, нито организация, на която държавата не може или не желае да се противопостави. Не се установява спрямо нея да е осъществено преследване по смисъла на чл.8 ал.2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Председателя на ДАБ е изложил в мотивите, че бежанската история на А. не обосновава наличие на причините по чл. 8 ал.1 от ЗУБ, тъй като съгласно приложената справка №4235/30.08.2011г. на ДАБ, властите в М. имат много по-прогресивно виждане за равенството между половете, отколкото другите арабски държави. Има закони, които защитават правата на жените, като СК предоставя по-големи права по отношение на брака и попечителството над децата. Няма твърдения в бежанската история, нито данни от справката, които могат да се квалифицират като основания за предоставяне на хуманитарен статут.

С жалбата, се твърди, че решението на интервюиращия орган на ДАБ противоречи на чл.8 от ЗУБ и на чл.1А от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951г., което сочи че неправомерно и е отказана закрила. Счита, че няма изложени конкретни аргументи и анализ на нейната бежанска история.

Ответния административен орган, не се представлява.

Представителя на СГП – прокурор Христозова предлага на съда да уважи

жалбата, тъй като административния орган не е обсъдил всички обстоятелства свързани с бежанската история жалбоподателката. Не е взета предвид религията ѝ по произход. Предлага на съда да върне жалбата за ново разглеждане.

Административен съд София град като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателствата и закона, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Производството е проведено без да са допуснати съществени нарушения на производствените правила, които да обуславят наличие на основание за отмяна на решението и връщането му за ново произнасяне. Председателя на ДАБ се позовава на справка на Дирекция „ЕВМДЕБФ“ относно общественото политическата и икономическата обстановка, спазването на човешките права наличието на социално напрежение в К. М.. Освен това в решението е изложен разказа, представляващ бежанската история на А. и тя е съпоставена с данните от справката, за да се обоснове липсата на основателен страх от преследване, представляващо унизително или нечовешко отношение или наказание от страна на нейното семейство, на което държавата няма да се противопостави.

На първо място следва да се каже, че бежанската история е непоследователна и недостоверна по отношение на причините, наложили напускането на страната по произход. В първото проведено интервю от 15.11.2011г. казва, че е напуснала М. легално със самолет на 16 или 17 август 2011г. в посока И., където е била десет дни. По време на престоя си там е унищожила паспорта си. След това с влак влиза в Б. с фалшив френски паспорт, за който е платила 1000 евро. Останала в С. един ден и се опитала да замине на 29.08.2011г. за Италия, като е задържана на летището. Първоначално целта е била Т., за да избяга от проблемите в М., но една приятелка и казала, че няма да може да живее в Б. затова решила да замине за Италия. Проблемите в М. са били с баща ѝ. На второто проведено интервю / 08.12.2011г./заявява, че баща ѝ я задължава да носи забрадка, като от това се разболяла – получила възпаление на сливиците. След това М. поискал ръката ѝ, но той отказал, защото баща му бил християнин и разделен с майка му. Решил да я омъжи за неин братовчед, но тя не искала. Затворил е три дни в една стая, не я е бил, давал ѝ храна. За да я пусне тя се съгласила да се омъжи, но междувременно се уговорила с М. да избягат заедно в Т.. В деня на годеща с помощта на майка си избягала при приятелка. Тя заминала за Т., а М. после дошъл при нея, но поради отказа ѝ да спи с него, той я напуснал. На интервюто проведено на 04.01.2012г. казва, че документите ѝ за самоличност са в баща ѝ и няма да може да ги получи, което противоречи на твърдението, че пристигнала в Т. с легален паспорт, който е унищожила. Второто несъответствие касае съгласие или несъгласие да се омъжва и за кого. На предходното интервю казва, че след отказа на баща ѝ да даде ръката ѝ на М., е направена уговорка за брак с братовчед ѝ Р., която тя не приела и по този повод е била заключена без физическо насилие в една стая, като след престой от три дни се е съгласила да се омъжи за братовчед си Р.. На последното, че принудителното затваряне в стаята е след като не е приела отказа на баща ѝ да се омъжи за М.. След седмица престой в стаята склонила да не се омъжва за М. и да носи забрадка. После братовчед ѝ Р. М. поискал ръката ѝ, тя отказала и последвал скандал. Страхувала се да не я заключат пак, затова се съгласила да се омъжи за Р.. Разказа относно последвалите събития не съдържа противоречия. Но главния факт в бежанската история, с който А. обосновава страх, че поради отказа да не се подчини на баща и съгласно шериата ще бъде подложена на наказание от негова страна, е

противоречиво представен, което прави историята ѝ недостоверна.

Съгласно справката от ДАБ е вписано, че жените са дискриминирани на домашно и социално ниво и все още това не е преодоляно, въпреки предоставянето на по-големи права в семейните отношения спрямо децата, както и въпреки законите, които защитават правата им, но става въпрос за дискриминация, а не за заплаха от смъртно наказание, унижително и нечовешко отношение или изтезание. Няма основание на база бежанската ѝ история и данните от справката да се приеме, че за А. е налице някое от основанията по чл. 8 или чл.9 от ЗУБ.

Мотивиран от изложеното Административен съд София град

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. против против Решение № 130/16.02.2012г. на Председателя на ДАБ.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия: